

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Sărbătoarea Nașterii Domnului - Crăciunul 2004

Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos ca taină a începutului vindecării noastre de înstrăinare ne cheamă la fapte prin care să arătăm că suntem fii iubiți, după har, ai Tatălui ceresc, frați în Hristos și locaș al Sfântului Duh.

Noi ne vindecăm de înstrăinarea de Dumnezeu când întărim și îmbogățim comuniunea sau legătura noastră cu El prin rugăciune și prin fapte bune. De aceea, trebuie să ne rugăm dimineața când ne trezim și seara când ne culcăm, dar și înainte și după terminarea unei lucrări. În popor se spune: *"Totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu"*. Trebuie să ne rugăm înainte de a mânca și după mâncare. Trebuie să ne rugăm în vreme de bucurie și în vreme de necaz. Să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binefacerile și nevoile vieții. În acest sens, Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă zicând: *"Rugați-vă neîncetat"* (I Tesaloniceni 5, 17).

Totuși, rugăciunile noastre sunt mai puternice când ne rugăm nu numai acasă, ci mai ales împreună cu Biserica.

Rugăciunile din sfintele slujbe ale Bisericii, săvârșite de preoți împreună cu toți credincioșii, sunt o permanentă întărire în credință și în iubire frățească, izvor de sfințenie și de fapte bune.

**Din Pastorală de Crăciun a
Înalt Prea Sfințitului Mitropolit
Daniel**

Ilustrare grafică realizată de Miruna Nicolescu

**Nașterea Ta,
Hristoase,
Dumnezeul nostru,
răsărit-a lumii
lumina cunoștinței;
că întru dânsa, cei
ce slujeau stelelor,
de la stea s-au
învățat să se
îchine Ție,
Soarelui Dreptății
și să te cunoască pe
Tine, Răsăritul
cel de sus;
Doamne,
slavă Ție !
Troparul Nașterii
Domnului**

Evangelhia Nașterii Domnului (Matei I, 18-25)

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având pânțecă de la Duhul Sfânt.

19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.

20. Și cugetând el acestea, iată îngerul domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt.

21. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.

22. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin prorocul care zice:

23. «Iată, Fecioara va avea în pânțecă și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu».

24. Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit Îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.

25. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.

Betleemul de acasă - binecuvântarea caselor la Crăciun și Bobotează (interviu cu Pr. Mihai Mărgineanu)

Una dintre practicile tradiționale creștine privind Sărbătoarea Crăciunului o reprezintă vizita pastorală cu Icoana Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, vizită pe care preotul o face la casele credincioșilor, în zilele premergătoare Crăciunului. Care sunt semnificațiile și elementele structurale ale actului liturgic săvârșit de slujitorii Bisericii ?

- Întâi de toate cred că ar trebui să insistăm asupra unei noțiuni formulate în întrebare, anume vizita pastorală – un termen mai rar folosit între creștini și în cadrul comunității bisericești. Ce este vizita pastorală ? - Este o vizită cu caracter duhovnicesc - ziditor de suflet - pe care preotul, păstorul comunității o face în general nu atât din dorința de a îndeplini un protocol, ci pentru a reuși să găsească împreună cu ei soluții din perspectiva spirituală la problematica vieții concrete. Unii creștini consideră că se pot descurca și fără a avea nevoie de un sfătuitor, uitând că „mântuirea stă în multa sfătuire” și astfel în casa lor rar poposește preotul pentru un dialog, pentru o rugăciune, pentru rezolvarea unei dificultăți în familie etc.

De obicei, invitarea preotului în casa creștinilor este asociată cu necazul, cu supărarea, cu zdrobirea de inimă. Fie la înmormântare, fie la vreme de necaz, de ispită, preotul este chemat să se roage (postfactum !), pentru a ameliora efectele încercărilor prin care trece creștinii. Vizita pastorală are însă un caracter preventiv, poate ajuta de multe ori la preîntâmpinarea unor situații neplăcute în viața familiei mai ales prin legătura puternică a rugăciunii care apropie pe preot de credincioși.

Așadar vizita pastorală este întâi de toate prilej de rugăciune, dar este și un prilej de dialog duhovnicesc, care trebuie purtat în așa manieră încât, să se găsească răspunsuri la probleme de credință, la probleme morale, la probleme de viață practică, răspunsuri care să fie fundamentate pe principiile credinței ortodoxe. Multe dintre manifestările creștinilor nu se încadrează în învățătura de credință a Bisericii. De aceea este foarte important acest dialog între preot și credincioși pentru a lămuri și cunoaște cât mai bine limitele între care manifestarea de cult este și rămâne ortodoxă. Spre exemplu, anumite probleme cu caracter particular nu se pot discuta în predica duminicală, la manifestări de cult legate de înmormântare, de sfîntirea casei ș.a. Din experiența personală, am putut observa că ori de câte ori am fost abordat în familiile creștinilor cu astfel de solicitări, cu caracter pastoral, întotdeauna rezultatele au fost pozitive.

Dacă venirea preotului în casa creștinului prilejuită de oficierea unor slujbe împlinește o rânduială a Bisericii, având un caracter public, vizitele pastorale au un caracter particular și își au obârșia în invitația, poftirea, pe care familia o adresează preotului. Este exact ca și atunci când copiii ajunși la casele lor și încep a-și pune în lucrare propriile idealuri, simt totuși nevoia a asculta și părerea părinților și astfel îi invită la ei.

Mai cu seamă în spațiul urban în perioada interbelică, era practicată tradiția vizitelor pastorale. Preotul trebuia să fie prezent în casa creștinilor la fiecare zi întâi a lunii, cu rugăciuni de binecuvântare a casei. Până astăzi încă s-au păstrat vizitele cu caracter duhovnicesc, mai cu seamă în zonele rurale, unde, în cele patru posturi de peste an, preotul face vizite la casele creștinilor pentru a binecuvânta nu doar casa și familia respectivă, ci și pentru a binecuvânta ostenele postului, pentru a aduce un plus de trăire duhovnicească în familia creștină care este păstrătoare a tradiției ortodoxe.

La oraș s-au păstrat doar cele două vizite pastorale: la Ajunul Crăciunului și la Bobotează. Acestea însă au mai mult un caracter sacramental decât unul de dialog duhovnicesc, pentru că prezența preotului la Ajun și Bobotează este pusă în primul rând sub semnul binecuvântării începutului.

Vizita pastorală de Ajunul Crăciunului un caracter astral: este practic primul eveniment religios legat de Solstițiul de iarnă, când noaptea atinge dimensiunea maximă, iar din acel moment ziua va începe să crească. Sub același semn este pusă însăși Sărbătoarea Crăciunului, care prin plasarea la sfârșitul lunii decembrie arată că Hristos a venit pentru ca lumina să crească în lume și întunericul să se împruțineze. Sub imperiul acestei conotații astrale, preotul purtând icoana se face vestitor al Nașterii lui Hristos. De aceea se consideră vizita preotului ca o binecuvântare a începutului.

Această vizită se face însă cu Icoana Nașterii lui Hristos. De ce ? – Pentru că în felul acesta Nașterea Domnului intră în casa și în familia creștinului, aducând pecetea înnoirii spirituale. Cred că fiecare își aduce aminte, din perioada copilăriei, când avea mai multă sensibilitate sufletească, cu câtă emoție și bucurie era așteptat preotul: totul se însenina, totul era perceput prin prisma împlinirii și bucuriei duhovnicești. Icoana Nașterii Domnului intrând în casa creștinului se constituie în piatră fundamentală pe care clădim o nouă etapă a vieții noastre, în fereastra prin care începem a ne lumina și trupește și duhovnicește.

Icoana Nașterii Domnului Hristos are un punct central spre care și cei mici și cei mari privesc cu o anume atracție: imaginea Pruncului. Te simți atras cu privirea mai ales către Pruncul nevinovat, lipsit de putere, chiar de minimum necesar pentru a putea supraviețui pentru că se naște în peșteră, într-o iesle, în condiții improprii pentru venirea în lume a unui prunc. Ne atrage această imagine a Pruncului, pentru că în El se regăsesc însăși idealurile noastre, gândurile noastre, planurile noastre de viitor, care, asemenea Pruncului în fașă, sunt puse sub semnul începutului binecuvântat. De aceea, icoana Nașterii Domnului pune în casa creștinului începutul cel bun.

Și în sfârșit, prezența icoanei și a preotului în casa creștinului se face început al Sărbătorilor. Perioada aceasta a Sărbătorilor de Iarnă este cea mai bogată de peste an. Nici măcar perioada Paștelui - punctul central al trăirii ortodoxe - nu se bucură de prezența atâtor sărbători. Începând cu Ajunul Crăciunului și finalizând cu Sărbătoarea Sfântului Ioan, șirul sărbătorilor și al semnificațiilor acestor sărbători este foarte bogat. Ori, prezența preotului și a icoanei Nașterii lui Hristos marchează începutul sărbătorilor în casa creștinului, sărbători care trebuie să aibă în vedere cel puțin două lucruri: pe de o parte, analiza a ceea ce s-a împlinit sau nu s-a împlinit în anul ce a trecut, și pe de altă parte, planurile, proiectele pentru perioada care va urma. Așadar, nu doar distracția, petrecerea și bucuria sunt caracteristice Sărbătorilor de iarnă, ci și o analiză realistă a tuturor elementelor care configurează viața noastră concretă.

De aceea, vizita preotului la acest început al Sărbătorilor devine prilej pentru purtarea unui scurt dialog duhovnicesc. Ca preot am întâlnit foarte multe situații în care eram chiar așteptat de către creștini, fie cu întrebări despre credință, fie cu probleme, cu neînțelegeri între generații, între soț – soție, fie cu dorința de clarifica anumite manifestări din viața parohiei noastre. Este o bună ocazie de comunicare între preot și credincioși, un prilej de a conferi o haină creștină, duhovnicească, Sărbătorilor de iarnă.

Ajunul Bobotezei este pus sub semnul începutului lucrării mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, ca rod al binecuvântării lui Dumnezeu, care și nouă ne binecuvîntează

„curgerea anului”. Nu întâmplător prin vizita preotului și binecuvântarea casei, Ajunul Bobotezei devine practic, primul eveniment religios în familia creștinului, după începerea anului calendaristic.

De asemenea, această vizită are un profund caracter purificator: preotul stropește toată casa cu Agheazma Mare, care este „izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare a puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească”. E și motivul pentru care creștinii invită preotul să stropească fiecare cameră pentru alungarea a toată lucrarea și ispitirea celui rău.

În locul icoanei, preotul poartă în mână o cruce, ca semn al crucii răbdării, jertfei și iubirii pe care fiecare creștin este dator a o „lua pe umeri” pentru a putea împlini în anul care abia a început, planurile, gândurile și idealurile sale.

- Majoritatea credincioșilor acordă acestor vizite pastorale o atenție deosebită, adoptând o atitudine de profund respect și evlavie. Unii însă privesc această practică doar ca o tradiție îndepărtată și nu-i dau mare importanță. În sfârșit, alții (cei mai nefericiți, așa zice) privesc chiar cu ostilitate și rea-voință, mergând până la a refuza primirea preotului în casă. Din experiența dv. ca preot, care ar fi explicația sau cauza unor astfel de comportamente?

- Atitudinea față de vizita preotului reflectă de fapt modul în care familia s-a pregătit pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului. Precum știm, Crăciunul este precedat de o perioadă de post de patruzeci de zile, care are menirea de a cultiva în noi, concomitent cu reținerea de la anumite alimente, dorul, „foamea și setea” de Dumnezeu, care au un caracter ascendent astfel încât Icoana Nașterii Domnului purtată de preot în casele creștinilor, dobândește și această însușire de a încununa ostenele postului. Nu poți vorbi cu adevărat de simțirea sărbătorii Nașterii Domnului dacă nu ai din punct de vedere sufletească o pregătire corespunzătoare. Or, vizita preotului în cazul Ajunului are tocmai această menire de a da o direcție cuvenită simțirii religioase a creștinilor punând în centru imaginea Pruncului născut în iesle. Cel care nici măcar nu a postit sau nu a împlinit condițiile ortodoxe pregătitoare, cu greu va putea simți bucuria sărbătorii, va putea înțelege rostul prezenței preotului cu Icoana sau cu Agheazma în casa sa. De aici și multitudinea de manifestări a unor creștini nedumeriți în legătură cu aceste vizite ale preotului.

- Realizați o descriere succintă a modului adecvat în care un creștin ar trebui să primească vizita preotului, având în vedere atât caracterul său liturgic, de rugăciune, cât și acela de dialog, de cunoaștere reciprocă.

- Prin intrarea Icoanei Nașterii Domnului, casa fiecărui creștin devine un mic Betleem. Fiecare familie o dată cu primirea icoanei devine o Biserică în miniatură. De aceea, momentul acesta trebuie anticipat printr-o pregătire corespunzătoare: întâi de toate prin curățenie: curățirea casei și curățirea sufletului. Este și motivul pentru care vizita cu Icoana Nașterii Domnului se anunță din timp, pentru ca familia să-și poată pregăti astfel casa pentru a putea fi pusă sub semnul sfințeniei pe care o aduce prezența Pruncului.

De aceea, pe lângă curățenia din casă trebuie avut în vedere ca în ziua vizitei candela să fie aprinsă. Acest lucru îl știu mai cu seamă creștinele noastre, care, încă de dimineața, aprind candela în casă în ziua în care va veni Icoana. Toată această pregătire de fapt arată că ziua vizitei cu Icoana e privită ca zi de sărbătoare. Este sărbătoarea casei, a familiei. Este și motivul pentru care membrii familiei se îmbracă în haine de sărbătoare. Spun aceasta, gândindu-mă mai cu seamă la modul în care în satele românești este așteptată sosirea preotului cu Icoana, cum se anunță creștinii unii pe alții din timp, astfel

încât să poată fi îmbrăcați în haine de sărbătoare, iar casa să aibă și ea un aer de sărbătoare la primirea Icoanei Nașterii Domnului, sau la binecuvântarea cu Agheazma cea Mare.

Apoi, la venirea preotului, mai-marele casei deschide ușa și adresează invitația. Conform tradiției, el ține în mână o lumânare aprinsă și călăuzește preotul prin camerele sau spațiile casei. Se are în vedere mai ales binecuvântarea locurilor sau obiectelor au produs neplăceri de-a lungul timpului. După aceasta, membrii familiei sărută Icoana sau Crucea pe care preotul o poartă și primesc binecuvântarea și urările acestuia. În unele zone se obișnuiește a se pune spre binecuvântare și prăjitura tradițională din Ajunul Crăciunului - *Ajunele* sau *Pelincile Domnului*.

Din cele prezentate până acum rezultă că vizita pastorală înainte de Crăciun și de Bobotează are în vedere implicarea tuturor pentru ca momentul prezenței preotului în casa creștinului să fie un moment de zidire sufletească. De aceea, se poate afirma cu certitudine că, în măsura în care s-au împlinit cum se cuvine rânduiala tradițională, binecuvântarea lui Dumnezeu nu va întârzia să apară.

A consemnat Vasilica Onofrei

Liturghia pe înțelesul tuturor

(urmare din numerele anterioare)

29. Când încep în Sfântul Altar pregătirile pentru împărtășire și în ce constau acestea ?

Pregătirile pentru împărtășire încep în momentul în care preotul luând Sfântul Trup (Agneț) îl înalță de pe Disc, spunând: **“Să luăm aminte ! Sfintele Sfinților!”** Formula liturgică pune în evidență faptul că avem nevoie de viață sfântă pentru a primi Împărtășania. Este o atenționare ca „să se cerceteze omul pe sine” pentru a nu nesocoti Trupul și Sângele Domnului (I Corinteni 11,27-29). Din această perspectivă, chemarea liturgică are o conotație dublă: pe de-o parte, invită la împărtășire pe cei pregătiți, dar în același timp oprește pe ceilalți.

Răspunsul **“Unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, într-o slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin”**, evidențiază gestul de înălțare a Sfântului Agneț de către preot, dar totodată mărturisește smerenia firească a creștinului. Care om ar putea să spună că este curat și sfânt ? – Doar Domnul Iisus Hristos !

În acest timp, diaconul intră în altar și venind de-a dreapta preotului, care ține încă în mâini Sfântul Trup, zice: **“Sfarâmă, părinte, Sfântul Trup”**, iar preotul frânge Sfânta Pâine (Agneț) în patru părți, pe care le așează pe Sfântul Disc zicând: **“Se sfarâmă și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Cel ce se sfarâmă și nu se desparte, Cel ce se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește”**. Frângerea Sfântului Agneț constituie un act ritual, prin care liturghisitorul imită ceea ce Mântuitorul Însuși a săvârșit la Cina cea de Taină, însă în același timp mărturisește și simbolizează pătimirile și moartea Sa – Jertfa de pe Cruce.

Diaconul arată spre Sfântul Potir, zicând: **“Plinește, părinte, sfântul potir”**, iar preotul luând particica însemnată cu IS o pune în Potir zicând: **“Plinirea potirului credinței Sfântului Duh”**, act ce simbolizează Învierea Domnului, subliniind totodată unitatea și indivizibilitatea Trupului și Sângelui lui Hristos pe care le primim la Împărtășanie.

Îndată după aceasta, diaconul aduce un mic vas (pahar) cu apă caldă zicând către preot: **“Binecuvântează, părinte, căldura”**, iar preotul zice, binecuvântând-o: **“Binecuvântată este căldura sfinților Tăi, Doamne, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor”**. Diaconul răspunde: **“Amin”** și apoi toarnă în Potir în chipul crucii, atât cât consideră că ajunge să încălzească Sfintele, zicând în același timp: **“Căldura credinței plină de Duhul Sfânt. Amin”**.

Apa caldă amintește și simbolizează apa care a curs o dată cu sângele din coasta Mântuitorului, împuns fiind cu sulița, iar căldura simbolizează puterea dătătoare de viață a Trupului și Sângelui Domnului. Cuvintele rostite arată că Sfântul Duh este împărtășit întregii Biserici, o dată cu darea Sfintelor Taine ale Trupului și Sângelui Domnului, rememorând însăși momentul istoric al Pogorării Duhului Sfânt. Pe de altă parte, formula "căldura credinței" implică în chip hotărât și o aluzie la credința și dragostea fierbinte de care trebuie să fie însuflețiți credincioșii atunci când vin să primească Sfânta Împărtășanie. (va urma)

Terapie duhovnicească : Mânia

(urmare din numerele anterioare)

Patima mâniei pornește din puterea irascibilă a sufletului și cuprinde toate manifestările patologice ale agresivității. Pentru dereglările pe care le produce, ea este considerată adesea chiar o formă de nebunie. "Nu există nici o deosebire între mânie și nebunie", spune în acest context Sf. Ioan Gură de Aur. Desigur, mânia poate fi privită ca o formă de nebunie, mai ales în manifestările ei acute, violente: inima se zbate, trupul tremură, limba se bâlbăie, obrații se aprind, ochii scapără, omul devine de nerecunoscut, chiar pentru cei care-l cunosc.

O principală cauză a mâniei o poate constitui și prea multa odihnă a trupului. Oferind trupului hrană peste măsură, odihnindu-l peste măsură, îi furnizăm un „capital” de energie, ușor convertibil în agresivitate. Astfel, omul ajunge să vadă lucrurile doar prin prisma mâniei, rațiunea fiindu-i întunecată.

Sfinții Părinți afirmă că mânia este pentru suflet un adevărat venin. Amintirea insultelor, ura și dorința de răzbunare otrăvesc inima. De aceea ei o numesc „viermele minții” sau foc ce arde în interior: "De păstrezi ura față de dușmani și se pare doar că te răzbuni pe el, dar te chinui numai pe tine însuși", spune Sfântul Ioan Gura de Aur.

Omul, agitat de furie „suferă aici pe pământ toate chinurile iadului”- spune Sfântul Ioan Gura de Aur. Tulburat de năvala gândurilor, neliniștit și lipsit de virtuți, sufletul cade pradă mulțimii patimilor, mai ales tristeții, akediei, fricii și mândriei. Toate aceste consecințe patologice sunt catastrofale pentru om, deoarece mania duce la moarte spirituală, alungând din suflet virtuțile și stingând iubirea.

A ignora binele este un lucru nedrept, dar a ierta răul, a-ți ierta dușmanul, a nu-i răspunde cu ură și mânie este cu siguranță semnul unui suflet ales. Hristos, a Cărui Naștere o vom prăznui cu mare cinste, ne cheamă să reconsiderăm valoarea semenului din perspectiva iubirii iertătoare.

Poate că pentru unii dintre noi, bucuria Crăciunului nu este întotdeauna deplină: dacă ne gândim la rudele eroilor martiri ai Revoluției din 1989, încercate de dureroase amintiri în aceste momente, la toți cei ce sunt victime ale bolii, suferinței, sărăciei sau nedreptății. Și totuși, ura, vrajba, înverșunarea sau disprețul față de semeni, toate expresii ale mâniei, nu sunt deloc potrivite în aceste momente sfinte, în ciuda faptului că întotdeauna vom putea găsi argumente pentru justificarea recurenței lor. N-ar mai trebui... pe pământ a venit iarăși Crăciunul – iubire, pace, o lume nouă, unire între cer și pământ, împăcare și mântuire. *Inginer Gheorghe Aioanei*

DORIȚI SĂ ÎNVĂȚAȚI COLINDELE ROMÂNEȘTI ?

Cu sprijinul domnișoarei Ana-Maria Niță, parohia noastră organizează un scurt curs gratuit de învățare a colindelor, la care invităm un număr cât mai mare de tineri de toate vârstele. Grupul de colindători alcătuit va susține un recital de colinde în ziua a doua de Crăciun.

Vă așteptăm cu drag să ne colindați !

PROGRAMUL VIZITEI PASTORALE CU ICOANA NAȘTERII DOMNULUI

LUNI 20.12.2004

Între orele 12.00 – 17.00

- Str. Arcu Bl. CL 13
- Str. Octav Băncilă Bl. CL 12

Între orele 17.00 – 20.00

- Str. Străpungere Silvestru Bl. CL 11

MARTI 21.12.2004

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Arcu Bl. T 11
- Str. Arcu Bl. Z5 și case

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Străp. Silvestru Bl. E
- Alea Copou

MIERCURI 22.12.2004

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 89 către nr. 43
- Str. Arcu Bl. T7, T8, T9, T10
- case zona "Țigarete"

Între orele 16.00 - 20.00

- Str. Cișmeaua Păcurari
- Str. Spinț
- Str. Străpungere Silvestru Bl. F, 77B, Bl. L1 și case
- Str. Arcu Bl, T11, T3A, T3B

JOI 23.12.2003

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 106 către nr. 52
- Str. Văscăuțeanu Bl. 1, 1A, 1B, 3, 3A
- Str. Văscăuțeanu – Case
- Str. Străp. Silvestru Bl. CL 9, CL 10, T 3-4
- Str. Manolescu
- Str. Școalei
- Str. Ionescu
- Str. Abrahamfi

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Pojărniceii
- Str. Turcu
- Str. Toma Cozma – nr. 21 A până la 65 B și nr. 8 până la 42
- Str. Belvedere
- Str. Străpungere Silvestru Bl. T6

VINERI 24.12.2003

Între orele 10.00 – 12.00

- Str. Victor Babeș – Blocurile nr. 10 și nr. 3A
- Str. Titu Maiorescu - Case și Blocurile nr. 20, 22
- Str. Victor Babeș Bl. Nr. 1
- Str. Istrate

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Titu Maiorescu – Bl. H3, H4, H5
- Str. Victor Babeș – Case și Blocurile nr. 8 și nr. 3
- Str. Titu Maiorescu - Blocurile nr. 24, 26

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Văscăuțeanu Bl. C1, C2

Publicație editată de **Parohia TOMA COZMA**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro

Preot paroh Mihai Mărgineanu Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice din parohiei, primim donații în **contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450** deschis la Raiffeisen Bank.